

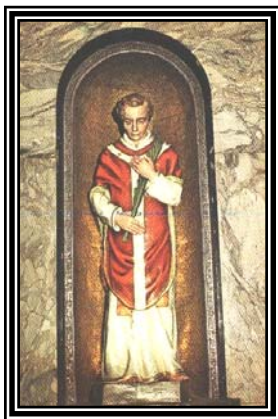

**ЧЕСТИТ “СВЕТИ ВАЛЕНТИН”
НА ВСИЧКИ БЪЛГАРСКИ
СТУДЕНТИ В АМЕРИКА!**

Св. Валентин

(Икона на Св. Валентин от Whitefriar Street Church, Dublin)

Възникването на деня на Св. Валентин се крие назад в историята. **Най-вероятно начало произхода му се корени в римския празник на плодородието Lupercalia (15 Февруари).**

Луперкус е бога на плодородието, който е бил изобразяван полугол и облечен в козя кожа. Като част от пречистващия ритуал, жреците

на Луперкус принасяли в жертва кози. След това пиели вино и тичали из Рим, държейки козя кожа над главите си и докосвали всеки. Много млади жени идвали по този случай, тъй като вярвали, че след като бъдат докоснати, ще имат многодетно семейство и безпроблемно раждане.

Интересното е, че и св Валентин и св Трифон са живели почти по едно и също време, били и лецители, и двамата претърпяват мъченическа смърт. И двамата живеят около 255 година. Твърде е Вероятно двамата светци да са една и съща личност. В календара на Древна Атина, периодът между средата на януари и средата на февруари е бил известен като месец Гамелион. Той бил посветен на свещения брак между Зевс и Хера.

На този ден според езическата традиция всички неомъжени девойки съчинявали романтически стихове и ги слагали в една обща урна, от която след това неженените мъже избирали тези записки със затворени очи. Всеки започвал да ухажва девойката, чиито стихове е изтеглил. Двойките се срещали в течение на следващата година.

Все пак, кой е свети Валентин и защо с неговото име е наречен празникът на влюбените ? Св. Валентин е бил епископ в Рим, по времето на император Клавдий “Жестокият”. Известен е още със своите лекарски способности и медицински изследвания. Императорът забранява всички християнски богослужения и

християнски бракове. Отказва да се подчини на заповедта и продължава тайно да извършва богослужения и бракосъчетания. Веднъж затворническият страж почукал на вратата на Валентин. За ръка водел сляпата си дъщеря. Той бил чул за лечителските способности на Валентин и сега го умолявал да излекува дъщеря му от слепотата. Валентин знаел, че този недъг е практически нелечим, но дал дума, че ще направи всичко възможно, за да излекува момичето. Дал ѝ мехлем и казал да дойдат отново. Минали няколко седмици, но зрението на момичето така и не се върнало. Но мъжът и дъщеря му не се съмнявали в доктора и продължавали лечението. В един ден обаче римските войници нахлули в дома на Валентин, унищожили лекарствата и го арестували, заради това че нарушавал заповедта на Клавдий за венчавките. Хванат и хвърлен в затвора. Бащата на сляпото момиче научил за ареста, но нищо не могъл да направи. Валентин знаел, че скоро ще изпълнят смъртната му присъда, но не спирал да мисли за сляпото момиче. **Помолил да му дадат хартия и мастило и написал прощално любовно писмо на момичето. Изпълнили присъдата в същия ден, на 14 февруари 270 година.** Когато бащата се върнал у дома, го посрещнала дъщеря му. Девойката отворила писмото и намерила вътре жълт шафран (минзухар). Писмото било подписано: от твоя Валентин. Девойката взела върху дланта си шафрана и станало чудо: зрението на девойката се възстановило. Тя видяла неговия блестящ цвят.

Когато през 496 г. римският папа Хеласиус забранил веселите празници в чест на бог Пан, обявил 14 февруари за свети Валентин.

Св. Валентин е погребан в Рим (част от мощите му се намират в църквата св. Антония в Мадрид). По-късно канонизиран за светец от католическата църква и избран за покровител на всички влюбени.

Връзката между Св Валентин и романтичната любов не е спомената в нито един ранен исторически документ, и се счита чисто и просто за легенда.

Както казахме по-горе, светецата подписал прощалното си писмо с “Твой Валентин”. От тук и традицията с картичките “валентинки”.

По традиция картичките не трябва да бъдат подписани и да имат обратен адрес.

Съвременните символи на любовта сега са сърцето и образа на крилатия Купидон. През 19 век ръчно написаните послания биват заменени от масово произвежданите готови картички. АПК (Асоциацията за поздравителни картички) е изчислила, че всяка година се изпращат 1 милиард поздравителни картички, като така изостават по масовост само от коледните картички. Асоциацията също е изчислила, че жените купуват около 85% от всички валентинки.

Св Валентин е вероятно въведен в Северна Америка през 19 век от британски заселници. В САЩ, първите масово произведени валентинки са фабрикувани и продадени през 40-те години на 19 век от Естер Хауланд. През втората половина на 20 век в САЩ и други места по света установената практика на размяна на картички се разширява и се въвежда раздаването на подаръци. Най-популярните подаръци са рози и шоколад. През 80-те, диамантената индустрия започва да насърчава към подаряване на бижута без примеси.

Когато двама влюбени вечерят на Св. Валентин, тяхната връзка често се счита за сериозна.

Пожеланието е „Честит Свети Валентин“.

/ПО НАДОЛУ ЧЕТЕТЕ ЗА ЦЕЛУВКАТА И ОЩЕ И ОЩЕ.../

Valentines

Има, разбира се, и други версии за произхода на празника на свети Валентин. Но традицията да се подаряват подаръци признават и подкрепят всички. Празникът няма славянски корени, не присъства в православната традиция и никога не се е отбелязвал преди, за разлика от Трифон Зарезан. Но в последните години...

В последните години мнозина си задават въпроса: "Какво да подаря?" Защото понякога подаръкът може да каже повече, отколкото хиляди думи. Влюбените имат възможност да докажат, че все пак истинската любов съществува, а за най-стеснителните влюбени денят на св. Валентин е прекрасен повод да признаят чувствата си. И така, какво и как да се подарява в този ден?

Първата традиция е: мъжът подарява цветя. Не е важно колко е студено навън, колко струва букетът, колко е голям. Най-важното е искреното чувство и вниманието.

Втората традиция е: цветята да са обагрени в червено. Желателно е, тъй като червеният цвят е всепризнат символ на любов. Класическа емблема на деня на св. Валентин са червените рози, които според античната легенда се появили, когато Афродита, бързайки към своя любим Адонис, стъпила върху бял розов храст и нейната божествена кръв обагрила листенцата им.

Ако Вашият подарък не са цветя, то той трябва да е опакован в червена хартия.

Третата традиция е: подаръкът трябва да бъде сладък, така че към цветята няма да бъде излишна кутия бонбони или защо не шоколад. Чудесно би било, ако е във формата на сърце, тъй като това е...

Четвъртата традиция: подаръкът е във форма на сърце. Но може и просто да се залепи сърце, изрязано от червена хартия. Ако пък фантазията ви е заработила на пълни обороти и вече сте приготвили и "валентинка" с любовно признание, браво на вас! Може само да се завижда на вашия избранник.

В Америка за този празник работи цяла индустрия — картички с амурчета, картонени и метални кутии във формата на сърце, кулинарни изкушения. Дори има и щат на свети Валентин, който е създаден на 14 февруари, и това е Аризона. А пожеланието е:

Нека всеки ден през годината да бъде за вас ден на влюбените!

ОБЗОР

ИЗБЕРЕТЕ БЪЛГАРСКОТО В ЛОС-АНДЖЕЛИС

BULGARICA

Символите

Купидон е най-известният символ на празника на влюбените. Това е палавото ангелче с лък и стрели. Онзи, в когото попадне стрелата на Купидон, се влюбва — внезапно, страстно, безнадежно, с цялата си душа. В древна Гърция това е бил Ерос — помощникът на богинята Афродита, олицетворение на най-силното любовно желание, а римляните го наричали Купидон и смятали че е син на Венера. Легендата за Купидон и девата Психея се разказва от античността до днес. Може би най-познат е разказът на Апулей в неговата книга "Метаморфози". (Четете легендата по долу)

Розата е божественото цвете на любовта. Първите рози са били отгледани в Азия преди повече от 5000 години, а дивите рози са се появили преди повече от 35 милиона години. Първите сведения за розата срещаме в древните индийски предания, които разказват за почитатта, с която се ползвала розата - съществувал дори закон - всеки, който донесе на владетеля на страната роза, може да го помоли за всичко, каквото пожелае. С рози украсявали царските покои, с нея дори плащали данъци и такси... Само в деня на Св. Валентин се продават не по-малко от 3 милиона рози. Със сигурност това цвете е издържало изпитанието на времето.

Общоизвестно е, че червени рози означават: **"Аз те обичам"**. Букет от червени и бели рози означава единство и дружба, розови — изящество и елегантност, жълти — радост, оранжеви — желание, букет от тъмночервени рози прави комплимент за красотата на вашата любима, белите означават - "Ти си божествена", букет от неразцъфнали бели рози означава "Ти си твърде млада за любов".

Ако искате да се отклоните от традицията или ако "аз Ви обичам" - не е точно това, което искате да кажете, поднесете букет, но не от рози. Червени хризантеми, лалега и карамфили също могат да означават любов. Гарденията е знак за непризната любов,

теменужката - за привързаност, нарцисът — за себелюбие, маргаритките говорят за вечна любов, чистота и красотата на вашата любима.

BULGARICA

Валентинки

И разбира се, какво е празникът без ярките поздравителни картички, които изпращат влюбени или тези, които мечтаят да се влюбят на своите възлюбени, дори без подпис. Анонимните знаци на внимание са за човека, когото обичат повече от всички, от когото се

възхищават, за когото копнеят. Адресирани са простичко: **На моя Валентин (или Валентина)** и затова всички ги наричат "валентинки".

Първата картичка - валентинка се приписва на Орлеанския херцог Чарлз (1415 г.), който по времето, когато е в единична килия в затвора, решава да се бори със суката като пише любовни послания на собствената си жена.

През XVI век писането на "валентинки" се разпространява широко. Започнали да се правят и всякакви дреболийки със сърчица, амурчета и претрупани орнаменти. Но до средата на XVIII век все пак всичко това не е ставало в "световен мащаб". Препятствието идвало от високите цени на пощенските услуги, които не били по джоба дори на средната класа. Още по-неприятното било, че пощенските разходи заплащал получателят, понеже нямало и марки. Необходимостта да се заплаща за лекомислени любовни послания с твърда валута убивала зараждащите се чувства. Цивилизацията обаче преодоляла всички бариери и сега "валентинка" може да се изпрати и по електронната поща. /Маргарита Веселинов/

АМУР И ПСИХЕЯ

по историята, разказана от Апулей в неговите "Метаморфози"

Психея била най-малката и най-красивата от трите дъщери на един цар. Всички поданици на царството се тълпели около нея, за да ѝ се възхищават, и дори създали култ към нея, забравяйки проявите на благоговение, които дължали на Венера. Тогавашната богиня на любовта изпитала отмъстителна завист и повикала на помощ сина си Купидон, като поискала от него да вдъхне на Психея любов към най-грозния и най-презрения от хората. Купидон нарамил лъка си и отлетял при младата девойка. Бил така поразен от нейната красота, че се влюбил в нея и не изпълнил заповедите на божествената си майка. Двете сестри на Психея се омъжили за богати мъже, а

красивата девойка не се решавала да избере никой от кандидатите. Много загрижен, нейният баща — царят, се посъветвал с оракула на Аполон, който му заповядал да облече девойката в черно и да я придружи до височината на един хълм, където една грозна змия щяла да дойде да се съчетае с нея. Въпреки отчаянието си царят изпълнил заповедите на бога и изоставил там Психея. Тогавашен нежен вятър и дъхът на Зефир понесъл девойката из въздуха, след което я спуснал здрава и читава сред ухання, мека ливада, където тя заспала. Когато на другия ден отворила очи, се намирала във вълшебната градина на прекрасен дворец, направен от злато и сребро, украсен със скъпоценни камъни.

Неспokoйна и любопитна, Психея се приближила към непознатия дом и чула глас, който я канел да влезе в богатото жилище. Девойката бутнала вратата и сред разкошните зали открила приготвена баня, богата вечеря и великолепно легло, в което се изтегнала с настъпването на нощта. Малко по-късно тя си дала сметка за нечие присъствие до нея и помислила, че това е мъжът, за който ѝ говорел оракулът. Този нежен и влюбен съпруг помолил Психея да не се опитва да го види. Освен това девойката скоро получила разрешение да се върне за няколко дни у дома си и да се срещне с родителите си. Но нейните сестри, виждайки я толкова щастлива, се опитали да събудят съмнение в сърцето ѝ и заявили, че в мрака на нощта тя сигурно се е свързала с някакво чудовище.

Потресена, още първата нощ след своето завръщане в двореца, Психея се доближила до заспалия си съпруг и го осветила с лампа. Вместо чудовище, тя съзряла Купидон, най-красивия и най-милият от боговете. Възхитена, тя доближила още лампата и една капка горещо масло капнала върху рамото на нейния божествен съпруг. Събудвайки се стреснат, той упрекнал Психея за недоверието ѝ и изчезнал. Заедно с него изчезнал и прекрасният дворец. Обезумяла от мъка, нещастницата се скитала да го търси и накрая се обърнала към Венера. Много щастлива, че ще си отмъсти, богинята задържала Психея да ѝ служи като робиня. Товарела я с тежка и унищителна работа. Но любовта давала смелост и издръжливост на младата жена и никаква задача не ѝ се струвала невъзможна. С помощта на мравки тя разделила смесените от Венера най-разнородни семена. Донесла златната вълна от свирепите овце, с помощта на един орел успяла да почерпи вода от извора на Стик, който се славел като недостъпен. Когато Венера поискала от нея да ѝ донесе в кутия малко от красотата на Царицата на сенките, съпругата на Плуто, Психея съумяла да залъже Цербер и стигнала чак до най-дълбокото място в Ада - трона на царица Прозерпина.

Но нейното любопитството щяло да я прогуби за втори път. Тя отворила кутията, която получила от Прозерпина. Вместо обещаната красота обаче, там бил само мъртвият сън и тя заспала дълбоко. В това време, затворен в двореца на майка си, Купидон умираше от любов към красивата Психея до деня, в който успял да излети през един от прозорците на двореца. Когато открил своята съпруга, той я пробудил с леко убождане на стрелите си. Венера не останала безчувствена към такава силна любов. Меркурий отвлякъл Психея от земята и я отнесъл в двореца на боговете, където, пиейки нектар и амброзия, тя се сдобила с безсмъртие. Така тя вече завинаги могла да остане свързана с Любовта (Амур).

Смисълът на приказката е ясен: Психея е символ на човешката душа, която пречистена чрез страсти и нещастия, е подготвена да се наслаждава на вечно щастие в любовта.

В античното изкуство Амур и Психея олицетворявали душата и любовта. В символиката на ранното християнство образите на Амур и Психея въплъщавали пълнотата и радостта, която изпитва душата след смъртта, когато във вечността общува с Бог и която Йоан нарича Любов. Тази легенда разказва Апулей в своите "Метаморфози". Книгата е стигнала до нас и под името "Златното магаре".

77-годишната Стоянка и нейният 79-годишен съпруг Иван Абушев от София спечелиха конкурса за най-фотогенична целувка на "Сигнал фреш екшън", организиран от агенция "Лоу суинг комюникейшънс".

Да живее целувката!

*"Душата не е камък,
Кръвта не е вода, момче да
те целуне, това не е беда."*

"Целувката е солта на любовта".

Това не са думи на някой древен мъдрец, а истина, доказана от самия живот. Красотата и се крие в тайнството, в което е завоалирана обикновено. Та е най-сладкото нещо, към което са се стремили поколения след поколение. Най-опияняваща, разбира се, е целувката от екрана. Тя има предимството да бъде изпълнявана от любими актьори и да е много страстна, и така да замъгли нашето съзнание, че да можем ние да сме на тяхно място

Целувката няма пол, възраст, време. Тя е най-истинска спойка между влюбените и това е най-ценното. На нея са подвластни всички. Малкото дете се учи да целува в знак на обич, докато порасне и узнае каква е истинската стойност на този добронамерен и особено вълнуващ жест.

Понякога ни радва гледката на двама целуващи се влюбени. За тях светът и хората наоколо не съществуват. Те нямат предрасъдъци и скрупули. Докато при нашите баби и дядовци, че дори и при нашите родители показността на чувства е завоалирана под формата на целувка по ръката (или е табу на публично място).

Първата целувка в живота е нещо неописуемо: малко страшно, и много желано. Тя никога не може да бъде забравена, също както и първата любов. За някои първата целувка е израз на приятелство, а за други - искра от силната, истинската любов. При едни от тях идва още в ученическите години, при други - малко по-късно, но когато и да дойде, тя е само едно - велико усещане и прилив на нови, неподозирани сили.

Има страни, в които целувката често е израз на добро възпитание, на приятелско или кавалерско чувство. Целувката по ръката е по-изискана, но по бузата или по устата в известен смисъл по-традиционна. Арабите например допират бузите си до 3 пъти в знак на добри чувства, примесени с известна доза официалност, ако се отнася за по-висшите кръгове. Ескимосите пък обичат да търкат носовете си, като по този начин се поздравяват, което може да замени традиционната целувка.

BULGARICA

Колкото и странни да са обичаите по света, вкусът на истинската целувка и неповторим. Целувката е най-силният израз на бликналото у нас чувство към другия. Целувката може да възникне спонтанно и при израз на благодарност, при случайна среща, при получаване на подарък. Най-сладка е целувката на малкото дете, най-сладостна е тази на любимия човек.

Целувката! Понякога си мисля, че нищо от тръпката на любовта, от страстта и огъня на чувствата, обземащи ни

при докосването до любимия човек, който силно желаем, нямаше да е толкова вълнуващо, ако не съществуваше целувката.

За много жени целувката е предверието към света на секса, за някои мъже също. Целувката може да бъде най-великолепното и вълнуващо нещо на света, но може и

да е най-отвратителното. Защото жените казват, че целуват не с устните си, а със сърцата и душите си. И мъжете го правят, но по-рядко. **За да е опожаряваща, красотата трябва да е естествена. Ще кажат някои: трябва два пола, да ама не. Щото отдавна го има и другото, еднополовото. Не обръщайте внимание, и те са хора. Просто бъдете щастливи и чувствайте. Е, като си харесваме отсрещният пол и те да не завидват!**
ДАВАЙ ПЛАМЪК, ЗА ДА ВЗЕМЕШ ОГЪН!

Запечатайте празника с целувка – експлодирайте!

Излекувайте се с целувки

Специалисти от областта на традиционната медицина уверяват, че целувката не е само "райско наслаждение", но и ефективно средство срещу най-различни болести.

Лекарите от Обществото по сексуални проблеми в Лос Анджелис установили, че целувките влияят благотворно върху кръвоносната система на човека. **По време на целувка пулсът се участва до 110 удара в минута.** Отлична тренировка за сърцето и кръвоносните съдове.

Учените са изчислили, че след целувка **дробовите започват да работят** в усилен режим: 60 вдишвания в минута вместо обичайните 20. Подобна "вентилация" пък е най-добрата профилактика на белодробни заболявания. Сътрудниците на Академията по стоматология в Чикаго смятат, че целувката е профилактично средство срещу кариес. Причината е, че **целувката стимулира** образуването на слюнка, която неутрализира киселинната атака на зъбите. Специалисти стоматолози от една от нийоркските клиники забелязали, че любителите на страстни и нежни целувки по-рядко страдат от пародонтоза (заболяване на венците). Причината е, че най-доброто средство за лечение на

пародонтоза е масаж на венците, който естествено се получава при целувка. Ако целувките ви траят повече от 3 минути, то с толкова време избавяте организма си от стреса и неговите последствия, твърдят изследователи от монреалски клиники. Продължителните целувки иницирират биохимически реакции в организма, които унищожават "хормоните на стреса".

ОБЗОР

ИЗБЕРЕТЕ БЪЛГАРСКОТО В ЛОС АНДЖЕЛИС